TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. kovo 10 d.*

Byloje C-342/03

dėl 2003 m. rugpjūčio 4 d. pagal EB sutarties 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo,

Ispanijos Karalystė, atstovaujama N. Díaz Abad, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bishop ir D. Canga Fano,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos X. Lewis ir R. Vidal Puig, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič (pranešėjas) ir E. Levits,

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2004 m. gruodžio 2 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Ieškinyje Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo panaikinti 2003 m. birželio 5 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 975/2003, atidarantį tarifinę kvotą tuno konservų, kurių KN kodai yra 1604 14 11, 1604 14 18 ir 1604 20 70, importui ir numatantį jos administravimą (OL L 141, p. 1).

Teisinis pagrindas

2 Vadovaujantis Reglamento Nr. 975/2003 1 straipsniu, „nuo 2003 m. liepos 1 d. tuno konservams, kurių KN kodai yra 1604 14 11, 1604 14 18 ir 1604 20 70, kilusiems iš bet kurios šalies, nustatoma 12% tarifo norma, atsižvelgiant į tarifinės kvotos, atidaromos pagal šį reglamentą, dydžių ribas".

3 Šio reglamento 2 straipsnis patikslina:

„Tarifinė kvota kasmet atidaroma pradiniam penkerių metų laikotarpiui. Pirmiesiems dvejiems metams jos dydis nustatomas taip:

– 25 000 tonų nuo 2003 m. liepos 1 d. iki 2004 m. birželio 30 d.,

– 25 750 tonų nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. birželio 30 d."

4 Šio reglamento 3 straipsnis numato tokį kvotos paskirstymą:

„Tarifinė kvota paskirstoma į šias keturias dalis:

a) 52 % metinio dydžio kvota, kurios eilės numeris yra 09.2005, skiriama importuojamiems produktams, kurių kilmės šalis Tailandas;

b) 36 % metinio dydžio kvota, kurios eilės numeris yra 09.2006, skiriama importuojamiems produktams, kurių kilmės šalis Filipinai;

c) 11 % metinio dydžio kvota, kurios eilės numeris yra 09.2007, skiriama importuojamiems produktams, kurių kilmės šalis Indonezija;

d) 1 % metinio dydžio kvota, kurios eilės numeris yra 09.2008, skiriama importuojamiems produktams, kilusiems iš kitų trečiųjų šalių".

5 Reglamentas Nr. 975/2003 buvo priimtas toliau nurodytomis sąlygomis.

6 2001 m. pabaigoje Europos Bendrija, Tailandas ir Filipinai susitarė suorganizuoti konsultacijas, siekdami išnagrinėti, kaip preferencinių tarifų tvarkos taikymas tuno konservams iš Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių (toliau – AKR valstybės) pažeidžia Tailando ir Filipinų teisėtus interesus. Tuo metu iš Tailando, Filipinų ir kitų šalių importuojami tuno konservai buvo apmokestinami paprasto arba „didžiausio palankumo tarifo" muito mokesčiu, lygiu 24 %.

7 Kadangi konsultacijomis nepavyko pasiekti abipusiai priimtino sprendimo, Bendrija, Tailandas ir Filipinai kreipėsi į Pasaulio prekybos organizaciją (toliau – PPO) dėl tarpininkavimo.

8 2002 m. gruodžio 20 d. tarpininkas pateikė savo išvadą rekomenduodamas Bendrijai atidaryti 12 % muito mokesčiu apmokestintą metinę kvotą iš Tailando ir Filipinų importuojamiems tuno konservams.

Procesas Teisingumo Teisme

9 Ispanijos Karalystė pateikė ieškinį dėl panaikinimo, kuriuo Teisingumo Teismo prašo panaikinti Reglamentą Nr. 975/2003 ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

10 Taryba prašo atmesti ieškinį ir priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Ispanijos Karalystės.

11 2004 m. sausio 15 d. Nutartimi Europos Bendrijų Komisijai buvo leista įstoti į bylą Tarybos pusėje.

12 Siekdama išvengti šio leidimo įstoti į bylą, 2003 m. lapkričio 4 d. laišku Ispanijos Karalystė, vadovaudamasi Procedūros reglamento 93 straipsnio 3 dalimi, dėl tam tikrų ieškinio aplinkybių paprašė konfidencialaus bylos nagrinėjimo. Šis prašymas buvo atmestas.

Dėl ieškinio

13 Grįsdama savo ieškinį Ispanijos Karalystė nurodo aštuonis pagrindus: dėl Bendrijos preferencijos principo pažeidimo, dėl konkurencijos iškraipymo, dėl procedūros trūkumo, dėl 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašyto Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės ir Europos Bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimo (OL L 317, p. 3), Bendrijos vardu patvirtinto 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimu 2003/159/EB (OL 2003 L 65, p. 27, toliau – Kotonu susitarimas), pažeidimo, dėl preferencinių susitarimų, sudarytų su AKR valstybėmis ir valstybėmis, kurioms taikomos „specialios priemonės kovai su narkotikų gamyba ir prekyba", pažeidimo, dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo, dėl motyvavimo trūkumo ir dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Bendrijos preferencijos principo pažeidimu

Šalių argumentai

14 Ispanijos vyriausybė nurodo, kad Bendrijos preferencija yra vienas iš EB sutarties principų ir kad ja remiasi bendras mokesčio tarifas. Turi būti atsižvelgiama į Bendrijos interesą ir užtikrinamas Bendrijos gamybos vystymasis. Reglamentas Nr. 975/2003 pažeidžia šį principą, nes juo nustatomos priemonės galėtų būti priimtos, tik jei Bendrijos gamyba būtų nepakankama. Tačiau šiuo atveju toks nepakankamumas nebuvo nustatytas. Šiuo atžvilgiu Ispanijos vyriausybė pastebi, kad Ispanija pasauliniu lygiu yra trečia pagal tuno konservų gamybą ir antra pagal jų eksportą ir kad daugiau kaip 80 % visos jos eksportuojamos produkcijos yra skirta Bendrijos rinkai aprūpinti.

15 Ispanijos vyriausybė pabrėžia tuno konservų sektoriaus svarbą Ispanijos ūkiui ir ypač Galicijos autonominiam regionui, kuris jau susidūrė su sunkiomis ekonominėmis problemomis ir kuris užtikrina 90 % šių konservų produkcijos Ispanijoje. Vadinasi, tai yra „jautri" prekė, kuri siekiant išlaikyti konkurencingumo sąlygas prekių iš kitų šalių atžvilgiu reikalauja aukštesnės tarifinės apsaugos.

16 Taryba primena, kad tariamas „Bendrijos preferencijos" principas nėra teisinis reikalavimas. Šis principas reiškia tik tai, kad Bendrijos gamintojai privalo būti traktuojami geriau nei trečiųjų šalių gamintojai. Bendrijai nėra draudžiama priimti teisės akto, galinčio pakenkti Bendrijos gamintojams. Šiuo atveju šis principas nėra pažeistas, nes tuno konservų importas Reglamento Nr. 975/2003 numatytos tarifinės kvotos ribose yra apmokestinamas 12 % muitu, todėl Bendrijos gamintojai ir toliau palankiau traktuojami nei trečiųjų šalių gamintojai.

17 Komisija nurodo, kad „Bendrijos preferencija" yra tik vena iš politinių nuostatų, į kurią, kaip ir į kitas nuostatas, institucijos gali atsižvelgti nustatydamos muitų mokesčių tarifus. Jei institucijos privalėtų gerbti „Bendrijos preferenciją" bet kokiomis aplinkybėmis, bendros prekybos politikos veikimo sritis būtų siaura ir neatitiktų EB sutarties.

Teisingumo Teismo vertinimas

18 Akivaizdu, kad „Bendrijos preferencija" yra viena iš politinio pobūdžio nuostatų, kuriomis rėmėsi Bendrijos institucijos nustatydamos prekybos su trečiosiomis šalimis tvarką.

19 Vis dėlto, kaip Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, ši preferencija nėra joks teisinis reikalavimas, galintis nulemti tam tikro akto negaliojimą (1994 m. liepos 14 d. Sprendimo *Graikija prieš Tarybą*, C-353/92, Rink. p. I-3411, 50 punktas).

20 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad pirmasis pagrindas privalo būti atmestas, nesant būtinybės nagrinėti Bendrijos rinkos aprūpinimo ir Reglamento Nr. 975/2003 poveikio Bendrijos ūkiui.

Dėl antrojo pagrindo, susijusios su konkurencijos iškraipymu

Šalių argumentai

21 Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad Reglamentu Nr. 975/2003 numatytas tarifinės kvotos atidarymas iškreipia konkurencines sąlygas tuno konservų rinkoje, nes jis neigiamai paveikia Bendrijos pramonę ir taip išbalansuoja rinką. Ji pateikia skaičių lenteles ir Ispanijos gamintojų pareiškimus, kurie tariamai įrodo, kad dėl minėto reglamento jiems labai sumažėjo užsakymų, ir taip jie patyrė didelių nuostolių. Ji taip pat teigia kad skirtingos socialinės sąnaudos, aplinkosauga ir prekių kokybės kontrolė sukuria skirtingas konkurencines sąlygas tarp Tailando, Filipinų ir Bendrijos.

22 Taryba tvirtina, kad net jei ir būtų nustatyta, jog kvota daro žalingą poveikį Bendrijos gamintojams, tai nereiškia, kad konkurencijos sąlygos pernelyg iškreipiamos.

23 Komisija teigia, kad jokia Bendrijos teisės norma nedraudžia priimti tarifinių priemonių, galinčių pakeisti konkurencijos sąlygas Ispanijos vyriausybės nurodyta prasme.

Teisingumo Teismo vertinimas

24 Kaip teisingai pastebėjo Komisija, Bendrijos teisė nedraudžia priimti tarifinių priemonių, kurių galimos pasekmės konkurencijai apsiriboja tuo, kaip šiuo atveju nurodo Ispanijos vyriausybė.

25 Kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 12 punkte, toks draudimas kliudytų Bendrijai prisidėti prie laipsniško tarptautinės prekybos kliūčių šalinimo. Iš esmės bet koks muito mokesčių sumažinimas gali tam tikru būdu Bendrijos gamintojams nenaudingu būdu paveikti konkurenciją tarp iš trečiųjų šalių importuotų prekių ir lygiaverčių Bendrijos prekių. Jei būtų pritarta Ispanijos vyriausybės argumentui, Bendrija niekada negalėtų sumažinti muito mokesčių už importuotas prekes. Savaime aišku, kad taip negali būti.

26 Dėl šių priežasčių antrasis pagrindas taip pat yra atmestinas.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su procedūros trūkumu

Šalių argumentai

27 Ispanijos vyriausybė pastebi, kad Reglamentas Nr. 975/2003 buvo priimtas pažeidžiant administracinę procedūrą, nes jam pagrįsti nebuvo atliktas joks techninis tyrimas, kuris nustatytų, ar jį priimti buvo būtina. Nepateiktas joks pranešimas, kuris leistų susipažinti su aprūpinimo lygiu ir su tuno konservų kvotos atidarymo poveikiu. Todėl buvo pažeista kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas šios bylos aplinkybes. PPO tarpininko atliktas tyrimas negali pakeisti Tarybos tyrimo, nes tarpininko rekomendacijos nėra privalomos, o Taryba negali įgalioti trečiojo asmens vystyti bendrą prekybos politiką.

28 Taryba tvirtina, kad ji neprivalo įvertinti poveikio prieš išsakydama nuomonę dėl EB sutarties 133 straipsniu pagrįsto Komisijos pasiūlymo. Bet kuriuo atveju Reglamentas Nr. 975/2003 nebuvo priimtas be jokių skaitmeninių duomenų. Šiuo atžvilgiu Taryba primena, kad skaičiai, susiję su tuno konservų tarifinės kvotos norma ir apimtimi, daug kur atitinka rinkos situaciją nagrinėjusio PPO tarpininko pateikiamus skaičius.

29 Komisija pabrėžia, kad Reglamentas Nr. 975/2003 buvo priimtas ne pagal administracinę procedūrą, o pagal EB sutarties 133 straipsnyje numatytą teisės aktų priėmimo procedūrą. O teisės aktų leidėjas naudojasi didesne diskrecijos teise nei administracinės institucijos.

Teisingumo Teismo vertinimas

30 Kaip buvo išaiškinta šio sprendimo 18–20 punktuose, bendrosios prekybos politikos įgyvendinimas nereiškia „Bendrijos preferencijos". Todėl bet kuriuo atveju priimdama Reglamentą Nr. 975/2003 Taryba neprivalėjo nagrinėti nuspėjamo tarifinės kvotos poveikio Bendrijos tuno konservų pramonei ir dėl to pateikti specialaus pranešimo, atspindinčio esamą Bendrijos aprūpinimo situaciją šiame ūkio sektoriuje.

31 Todėl trečiasis pagrindas taip pat atmestinas.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su Kotonu susitarimo pažeidimu

Šalių argumentai

32 Ispanijos vyriausybė nurodo Kotonu susitarimo 12 straipsnio pažeidimą. Pagal šį straipsnį, jei Bendrija numato imtis priemonės, galinčios paveikti AKR valstybių interesus, ji apie savo ketinimus minėtoms valstybėms praneša laiku. O šiuo atveju nebuvo pranešta.

33 Taryba pabrėžia, kad Komisijos pasiūlymas dėl Reglamento Nr. 975/2003 yra viešas dokumentas, todėl oficialaus pranešimo apie pasiūlymą nepateikimas neturės

teisinių pasekmių šio reglamento teisinei galiai. Be kita ko, Ispanijos vyriausybės nurodoma pareiga pranešti yra už Tarybos teisės aktų leidybos proceso ribų ir nėra esminis reglamento priėmimo procedūros formalumas. Bet kuriuo atveju AKR valstybėms buvo teisėtai pranešta apie proceso eigą.

34 Komisija nurodo, kad ji teisėtai informavo AKR valstybes ir kad jos pasiūlymas buvo paviešintas. Ji primena, jog Kotonu susitarimo 12 straipsnis nepakeičia EB sutarties 133 straipsnyje numatytos teisės aktų priėmimo procedūros ir jog minėto susitarimo 12 straipsnyje numatytas pranešimas yra grynai informacinio pobūdžio. Todėl tai nėra esminis procedūrinis pažeidimas, galintis lemti Reglamento Nr. 975/2003 panaikinimą.

Teisingumo Teismas vertinimas

35 Kotonu susitarimo 12 straipsnis numato: „<...> kai Bendrija, naudodamasi jai suteiktais įgaliojimais, ketina imtis priemonių, kurios galėtų paveikti AKR valstybių interesus, ir kiek tai yra susiję su šio Susitarimo tikslais, ji apie savo ketinimus minėtoms valstybėms praneša laiku. Šiam tikslui Komisija tuo pačiu metu pateikia AKR valstybių sekretoriatui minėtų priemonių pasiūlymą <...>".

36 Vadinasi, net ir tarus, kad ginčijama tarifinė kvota „galėjo paveikti AKR valstybių interesus, kiek tai yra susiję su (Kotonu susitarimo) tikslais", ir kad Kotonu susitarimo 12 straipsnio pažeidimas gali lemti Reglamento Nr. 975/2003 panaikinimą, konstatuotina, jog nebuvo minėto straipsnio pažeidimo, nes AKR valstybės buvo tinkamai informuotos apie numatomą priemonę.

37 Būtent tai išplaukia iš 2003 m. kovo 1 d. ir 25 d. susitikimų su AKR valstybėmis protokolų, pagal kuriuos jos buvo informuotos, pirma, kad Komisija pritarė PPO tarpininko išvadai, ir, antra, kad ji šiuo atžvilgiu pateikė Tarybai pasiūlymą.

38 Iš to išplaukia, kad ketvirtasis pagrindas yra atmestinas.

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su preferencinių susitarimų, sudarytų su AKR valstybėmis ir valstybėmis, kurioms taikomos „specialios priemonės kovai su narkotikų gamyba ir prekyba", pažeidimu

Šalių argumentai

39 Ispanijos vyriausybės teigimu, dėl Reglamente Nr. 975/2003 numatytos tarifinės kvotos preferenciniai susitarimai tarp Bendrijos ir AKR valstybių bei valstybių, kurioms taikomos „specialios priemonės kovai su narkotikų gamyba ir prekyba" (toliau – specialios kovos su narkotikais priemonės), netektų prasmės, nes ši kvota sąlygoja tuno konservų iš minėtų šalių konkurenciją su tuno konservais iš valstybių su labiau išvystyta pramone.

40 Taryba pastebi, kad pagal Reglamentą Nr. 975/2003 atidaryta kvota buvo apmokestinta 12 % muito mokesčiu, o tuno konservai iš AKR valstybių apmokestinti

nuliniu muito mokesčio tarifu. Be to, ji patikslina, kad šio reglamento priėmimas užbaigė seną ginčą su Tailando Karalyste ir Filipinų Respublika ir leido išvengti galimo PPO pasmerkimo.

41 Komisija mano, kad minėtas reglamentas niekaip nepažeidžia Kotonu susitarimo ar specialių kovos su narkotikais priemonių. Šiuo atžvilgiu ji išvardija nagrinėjamų tarifinių sistemų skirtumus.

Teisingumo Teismo vertinimas

42 Šio pagrindo kontekste nurodomos lengvatų taikymo sistemos yra susijusios tik su atleidimais nuo muito mokesčių, numatytais pagal Kotonu susitarimą ir išplaukiančiais iš 2001 m. gruodžio 10 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2501/2001, numatančio bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymą nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. (OL L 346, p. 1).

43 Konstatuotina, kad priimdama Reglamentą Nr. 975/2003 Taryba nustatė tarifinę kvotą, nesusijusią su Kotonu susitarimu ar su šia lengvatų sistema, ir nepanaikinančią pagal juos numatytų atleidimų nuo muito mokesčių. Todėl Reglamentas Nr. 975/2003 niekaip neprieštarauja Kotonu susitarimui ar specialioms kovos su narkotikais priemonėms.

44 Penktasis ieškinio pagrindas taip pat yra atmestinas.

Dėl šeštojo pagrindo, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu

Šalių argumentai

45 Ispanijos vyriausybės teigimu, Reglamentas Nr. 975/2003 pažeidžia AKR valstybėse ir valstybėse, kurioms taikomos specialios kovos su narkotikais priemonės, investavusių Bendrijos ūkio subjektų teisėtų lūkesčių apsaugos principą.

46 Taryba ir Komisija primena, kad Bendrija rinkdamasi bendros prekybos politikos realizavimo priemones naudojasi diskrecija, ir kad ji ja naudojasi nuolat. Iš to jos daro išvadą, kad ūkio subjektai neturėtų turėti teisėtų lūkesčių išlaikyti esamą situaciją.

Teisingumo Teismas vertinimas

47 Galimybė pasinaudoti teisėtų lūkesčių apsauga priklauso kiekvienam ūkio subjektui, kuriam institucija sukėlė pagrįstų vilčių. Be to, niekas nedraudžia valstybei narei, pareiškus ieškinį dėl panaikinimo, teigti, kad institucijos teisės aktas pažeidžia tam

tikrų ūkio subjektų teisėtus lūkesčius (1998 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-284/94, Rink. p. I-7309, 42 punktas ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Di Lenardo ir Dilexport*, C-37/02 ir C-38/02, Rink. p. I-6911, 70 punktas).

48 Vis dėlto, jei tokie ūkio subjektai gali numatyti jų interesus paveiksiančios Bendrijos priemonės priėmimą, negali būti remiamasi teisėtų lūkesčių apsaugos principu (1997 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Irish Farmers Association ir kt.*, C-22/94, Rink. p. I-1809, 25 punktas ir minėto sprendimo *Di Lenardo ir Dilexport* 70 punktas).

49 Šiuo atveju, kadangi Bendrijos institucijos, rinkdamosi būtinas bendros prekybos politikos įgyvendinimo priemones, naudojasi diskrecija, ūkio subjektų teisėti lūkesčiai, kad esama situacija bus išlaikyta, nėra pateisinami (žr. šiuo atžvilgiu minėto sprendimo *Ispanija prieš Tarybą* 43 punktą).

50 Todėl suinteresuoti ūkio subjektai negalėjo pagrįstai viltis, kad pasitarimų ir tarpininkavimo tarp šių šalių ir Bendrijos metu bus paliktas tuno konservams iš Tailando ir Filipinų taikomas muito mokesčio tarifas. Priešingai, buvo aišku, kad šios procedūros galėjo pasibaigti šio tarifo sumažinimu.

51 Iš to išplaukia, kad priimdama Reglamentą Nr. 975/2003 Taryba nepažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principo, todėl šis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

Dėl septintojo pagrindo, susijusio su motyvavimo trūkumu

Šalių argumentai

52 Pasak Ispanijos vyriausybės, Reglamentas Nr. 975/2003 yra nepakankamai motyvuotas, nes pirmoje konstatuojamoje dalyje jis apsiriboja nuoroda į PPO tarpininko pranešimą, kuris Bendrijai nėra privalomas. Be to, šis reglamentas neapima visos problemos, nes nenagrinėja juo numatomų priemonių poveikio Bendrijos tuno konservų pramonei.

53 Taryba ir Komisija teigia, kad Reglamento Nr. 975/2003 konstatuojamose dalyse pakankamai motyvuojamas šio reglamento priėmimas.

Teisingumo Teismo vertinimas

54 EB 253 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti Bendrijos reglamentus reiškia, jog turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstytas aktą priėmusios institucijos argumentavimas, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti teisės akto priėmimo priežastis, o Teisingumo Teismas – atlikti teisminę kontrolę (minėto sprendimo *Graikija prieš Tarybą* 19 ir 22 punktai ir 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, Rink. p. I-8853, 187 punktas).

55 Jei kalbama, kaip ir šiuo atveju, apie bendrojo taikymo teisės aktą, motyvavimas gali apsiriboti jo priėmimą lėmusia bendra situacija ir juo siekiamais bendrais tikslais (minėtų sprendimų *Ispanija prieš Tarybą* 28 punktas ir *Nyderlandai prieš Tarybą* 189 punktas).

56 Šiuo atveju Reglamento Nr. 975/2003 pirma konstatuojamoji dalis suprantamai ir aiškiai reziumuoja situaciją, lėmusią juo nustatomos tarifinės kvotos atidarymą.

57 Antra šio reglamento konstatuojamoji dalis sukonkretina jo pagrindinį tikslą, t. y. siekį išspręsti šį ilgalaikį prekybos ginčą tarp Bendrijos ir Tailando Karalystės bei Filipinų Respublikos.

58 Galiausia kitos konstatuojamos dalys nurodo tarifinės kvotos sąlygas lėmusį motyvavimą. Jos, *inter alia*, nurodo, kad naudojantis ilgalaikio prekybos ginčo sprendimu, buvo tikslinga paskirstyti kvotos dalis tarp tų šalių, kurios yra ypač suinteresuotos tiekti tuno konservus, ir kitų šalių.

59 Reglamento Nr. 975/2003 motyvavimas apima faktinės situacijos ir Bendrijos teisės aktų leidėjo siekiamų tikslų aprašymą. Be to, tokio motyvavimo pakako tam, kad Ispanijos vyriausybė galėtų patikrinti jo turinį ir įvertinti galimybę ginčyti reglamento teisėtumą.

60 Be to, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 33 punkte, Taryba neprivalėjo nagrinėti galimo tarifinės kvotos poveikio Bendrijos tuno konservų pramonei. Todėl, priešingai nei teigia Ispanijos vyriausybė, šis klausimas neturėjo būti nagrinėjamas Reglamento Nr. 975/2003 motyvuojamoje dalyje.

61 Septintasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

Dėl aštuntojo pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais

Šalių argumentai

62 Ispanijos vyriausybė nurodo piktnaudžiavimą įgaliojimais, nes beveik visa tuno konservų tarifinė kvota buvo savavališkai skirta kelioms valstybėms gavėjoms, įskaitant ir Indoneziją, o likusi jos dalis – trečiosioms šalims. Pasak vyriausybės, reglamento 3 straipsnyje numatytos procentinės dalys prieštaravo pačiai kvotos sąvokai ir yra panašesnės į politinių derybų rezultatą. Be to, priimta priemonė prieštarauja tikslui, kuriam ji buvo nustatyta, nes Taryba neatsižvelgė į rekomendacijas, kuriomis siekiama patenkinti būtiniausius Bendrijos su šiomis prekėmis susijusius poreikius. Galiausia šiuo reglamentu suteiktos tarifinės preferencijos sukuria pavojingą precedentą, nes kitos valstybės pasijaus diskriminuojamos ir prašys panašių tarifinių preferencijų.

63 Taryba ir Komisija tvirtina, kad šios bylos aplinkybės neatitinka piktnaudžiavimo įgaliojimais sąvokos Teisingumo Teismo praktikos prasme.

Teisingumo Teismo vertinimas

64 Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad teisės aktas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei, remiantis objektyviais, tinkamais ir

suderinamais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas išimtinai ar bent jau iš esmės siekiant kitų nei nurodytų tikslų arba siekiant išvengti Sutartyje numatytos konkrečiomis aplinkybėmis taikytinos procedūros (1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Windpark Groothusen prieš Komisiją*, C-48/96 P, Rink. p. I-2873, 52 punktas ir 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, Rink. p. I-8763, 137 punktas).

65 Konstatuotina, kad Ispanijos vyriausybė nepateikė tokių duomenų.

66 Priešingai, Reglamento Nr. 975/2003 2 ir 3 straipsniuose nustatyta tarifinė kvota akivaizdžiai atitinka jo antroje ir trečioje konstatuojamose dalyse nurodytus tikslus, t. y. išspręsti ilgalaikį prekybos ginčą tarp Bendrijos ir Tailando Karalystės bei Filipinų Respublikos ir, naudojantis ilgalaikio prekybos ginčo sprendimu, paskirstyti kvotos dalis toms šalims, kurios ypač suinteresuotos tiekti tuno konservus, ir kitoms šalims.

67 Dėl Ispanijos vyriausybės argumento, kad šis reglamentas sukuria precedentą, pagal kurį kitos valstybės prašys panašių preferencijų, konstatuotina, kad toks teiginys, net jei ir yra pagrįstas, negalėtų įrodyti, jog nagrinėjama kvota buvo priimta siekiant kitų nei nurodytų tikslų arba siekiant išvengti Sutartyje numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros.

68 Iš to išplaukia, kad aštuntasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

69 Kadangi nė vienas iš Ispanijos vyriausybės nurodytų pagrindų nėra priimtinas, ieškinys yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

70 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Taryba prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Ispanijos Karalystės ir pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti. Komisija, kuri įstojo į bylą Tarybos pusėje, pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 4 dalį pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas, išskyrus Komisijos, kuri pati padengia savo išlaidas.**

Parašai.